

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.43/2022/15.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. január 11. napján megtartott nyilvános ülés és a 2023. március 17. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és 2023. március 22. napján kihirdette a következő

ítéletet:

Az önálló intézkedésre jogosult személy által, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt terhelt volt büntetés-végrehajtási alezredes I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2022. június 24. napján kihirdetett 42.Kb.114/2019/116-II. számú ítéletét megváltoztatja.

terhelt1 volt bv. alezredes I.r vádlott vagyon elleni bűncselekményét a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás büntettének minősíti.

terhelt2 II.r. vádlott vagyon elleni bűncselekményét a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntettének minősíti.

Az terhelt1 volt büntetés-végrehajtási alezredes I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre enyhíti.

Az terhelt1 volt büntetés-végrehajtási alezredes I. rendű vádlottal szemben 4.435.000 (négymillió-négyszázharmincötezer) forint erejéig alkalmazott vagyonekobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

terhelt1 volt büntetés-végrehajtási alezredes I.r. vádlottal szemben a nyomozás során lefoglalt és 5/2018. bűnjelnyilvántartó számon nyilvántartott 1.000.000,- (egymillió) forint összértékű egyéb21ra vagyonekhozást rendel el.

A nyomozás során lefoglalt és 5/2018. bűnjelnyilvántartó számon nyilvántartott 740.000,- (hétszáznegyvenezer) forint összértékű cég1 ajándékutalvány lefoglalását megszünteti és azt a cég1. (cím7.) képviselője részére kiadni rendeli.

A nyomozás során lefoglalt és 5/2018. bűnjelnyilvántartó számon nyilvántartott 145.000,- (száznegyvenezer) forint értékű, 5339450194671481 számú egyéb4 kártya lefoglalását megszünteti és azt a cég1. (cím7.) képviselője részére rendeli kiadni.

A bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezést akként pontosítja, hogy az bank1 részére csak azon tárgyak kiadását rendeli el, amelyeket nem terhelt1 volt bv.alezredes I.r. vádlottnak rendelt kiadni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt1 volt büntetés-végrehajtási alezredes I. rendű, terhelt2 II. rendű, terhelt3 III. rendű és terhelt4 IV. rendű vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2022. június 24. napján kihirdetett 42. Kb.114/2019/116-II. számú ítéletében terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontjára tekintettel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő önálló intézkedésre jogosult személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjára tekintettel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett nagyobb kárt okozó csalás büntetében, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjára tekintettel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen elkövetett, nagyobb kárt okozó csalás büntetében, valamint a Btk. 345. §-ba ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében.

[2] Ezért őt halmazati büntetésül 3 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 500 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre, valamint 4.435.000,- Ft vagyonekhozásra ítélte. Rendelkezése szerint a vádlott a szabadságvesztés büntetésből a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetésre

esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, az eljárás során tőle, valamint tanú7 pe-től lefoglalt bűnjelekről.

[3] terhelt2 pe. II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjára tekintettel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen bűnsegédként elkövetett nagyobb kárt okozó csalás bűntettében,

[4] a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjára tekintettel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen, bűnsegédként elkövetett, nagyobb kárt okozó csalás bűntettében, valamint a Btk. 345. §-ba ütköző folytatólagosan bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében.

[5] Ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, és 300 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére meghatározta, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[6] terhelt3 pe. III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő gazdálkodó szervezet érdekében tevékenységet végző, önálló intézkedésre jogosult személlyel kapcsolatban társtettesként elkövetett vesztegetés bűntettében. Ezért őt 1 évi és 6 hónapi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, valamint 500 napi tétel, napi tételenként 2.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[7] terhelt4 pe. IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő gazdálkodó szervezet érdekében tevékenységet végző, önálló intézkedésre jogosult személlyel kapcsolatban társtettesként elkövetett vesztegetés bűntettében. Ezért őt 1 évi és 6 hónapi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, valamint 500 napi tétel, napi tételenként 2.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére meghatározta, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra, valamint a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[8] terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlottat, terhelt3 pe. III.r. vádlottat és terhelt4 pe. IV.r. vádlottat egyetemlegesen kötelezte 9.445,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[9] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.

[10] A tárgyaláson jelen volt ügyész az ítéletet mind a négy vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

[11] Az ítélettel szemben terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlott a büntetés enyhítése, míg védője eltérő jogi minősítés megállapítása és a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[12] terhelt2 pe. II.r. vádlott a II/C. vádirati tényállási pont vonatkozásában a bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétsége kivételével élt jogorvoslattal, míg védője az elbírált vagyoni elleni bűncselekmények alóli felmentés, illetve a büntetés enyhítése céljából fellebbezett.

[13] terhelt3 pe. III.r. vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő – a vádlott nevében is – felmentés érdekében fellebbezett.

[14] terhelt4 pe. IV.r. vádlott az ítélet kihirdetését követően irány megjelölése nélkül, védője felmentés érdekében élt jogorvoslattal.

[15] Az I.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az 1. vádpont tekintetében az I.r. vádlott terhére rótt cselekmény jogi minősítésének megváltoztatását és ezzel összefüggésben a kiszabott büntetés enyhítését kérte oly módon, hogy letöltendő szabadságvesztéssel ne járjon. A 2. vádpont tekintetében indítványozta, hogy az ítéltábla katonai tanácsa az I.r. vádlottat a vádirattal egyezően minősítve mondja ki bűnösnek vagyis 1 rb. a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint büntetendő nagyobb kárt okozó, folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett csalás bűntettében. Harmadlagosan azt indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács a törvényszék által kiszabott büntetést enyhítse, és a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel.

[16] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, tekintettel arra, hogy a tényállás részben felderítetlen,

illetőleg az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[17] Az ítélet hatályon kívül helyezését célzó indítvánnyal kapcsolatban az ítélet 50. oldal 8/ pontjában írt megjegyzésre hivatkozott, és azzal kapcsolatosan kifejtette, hogy az ott alkalmazott szóhasználat bírói elfogultságot támasztja alá, ami feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, mint bírói elfogultságot tükröz az ítélet 51. oldal 17. pontjában található kérdések megfogalmazása, melyeket az I. tényállási ponttal kapcsolatban a III.r. vádlott vallomásaival összefüggésben tett fel az elsőfokú bíróság. Érvelése szerint a III.r. vádlott vallomásának az ítéletben rögzített és sérelmezett értékelése nem elfogadható, az a bírói elfogultságot alátámasztó szubjektív vélemény alkotás. Álláspontja szerint nem helyénvaló a bíró személyes megnyilvánulása az ítéletben. Ezzel kapcsolatosan utalt az Alkotmánybíróság 25/2013. (X.4.) számú határozatában foglaltakra, miszerint a pártatlanság követelménye azt hivatott elősegíteni, hogy az ítélkező bíró az ügyben résztvevő felekkel szembeni elfogultságtól vagy előítéletektől mentesen bírálja el az ügyet és hozza meg döntését. A pártatlanság követelménye egyfelől a bíró magatartásával és hozzáállásával szembeni elvárásként jelentkezik, másfelől azonban mércét állít a jogszabályi környezettel szemben is. E mérce szerint az eljárási szabályoknak törekedniük kell minden olyan helyzet elkerülésére, amely a bíró pártatlanságát illetően jogos kétségeket ébreszt. Az ügyek tárgyilagos megítélése akkor garantált, ha a bírák az ügy tényeit, a tények alapjául szolgáló bizonyítékokat, valamint a tények megítéléséhez szükséges jogszabályokat elszigetelten képesek vizsgálni és értékelni.

[18] Jelen ügyben azonban álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tanácselnöke a pártatlan és tárgyilagos eljárás követelményét megsértette, ennek megállapíthatósága esetén pedig kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezésére kerülhet sor.

[19] A másodlagos indítványával kapcsolatosan kifejtette, hogy a törvényszék az iratok tartalmától eltérő tényállást állapított meg, illetve a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le és indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget. Ekörben kifogásolta, hogy a bíróság nem vonta értékelési körébe az I.r. vádlott által hivatkozott munkaköri leírás 27. és 28. pontjában foglaltakat, mely szerint védence kizárólag javaslattételi joggal rendelkezett a termelés folyamatosságát biztosító beszerzések terén, önálló szakmai döntés meghozatalára nem volt jogosult, a beszerzési árakkal kapcsolatosan semmilyen döntési, egyeztetési jogosultsága nem volt.

[20] Sérelmezte továbbá, hogy a törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy elsőként az cég3. pályázata érkezett be, így objektíve kizárt volt, hogy az I.r. vádlott az ajánlat tartalmáról tájékoztatást adjon. Nyomatékosította, hogy a végső döntés meghozatalára, a nyertes pályázó kiválasztására tanúl ügyvezető jelenlétében, telefonos árverseny alapján került sor. Érvelése szerint nem megfelelően értékelte a törvényszék az I.r. vádlott azon nyilatkozatát sem, miszerint a nála megtalált utalványokat egy korábbi együttműködésre tekintettel kapta. Különösen sérelmesnek tartotta, hogy a bíróság nem adta indokát annak, hogy miért nem vonta értékelési körébe az I.r. vádlott által benyújtott, 2021. május 28. napján

kelt észrevételben foglaltakat. Hivatkozott továbbá arra a terhelt⁴ és tanú³³ közti telefonbeszélgetésre, melynek során elhangzott, hogy az I.r. vádlottnak -amennyiben lesz üzlet- akkor sincs szándéka, igénye semmire.

[21] Harmadlagos indítványa körében, a büntetés enyhítésének indokaként hivatkozott a jelentős időmúlásra, valamint arra, hogy az eljárás alatt a vádlott egzisztenciális körülményeiben negatív változás következett be, magas vérnyomás betegségben szenved, büntetlen előéletű, továbbá hogy kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik, egyebekben a személyi körülményei teljes mértékben rendezettek.

[22] Kifejtette továbbá, hogy tévedett a törvényszék, amikor a vádiratban a folytatólagosság törvényi egységébe foglalt csalás bűncselekmények kapcsán a 2/a., valamint a 2/b. vádpont tekintetében a cég²-t tekintette a sértettnek. Tette ezt anélkül, hogy feltárta volna, hogy a cég² egyáltalán részt vehetett-e szabályszerűen a váddal érintett, a cég¹ által indított kedvezmény programokban. A Be. 50. §-ra utalva hivatkozott arra, hogy sértett az a természetes személy, vagy nem természetes személy, akinek vagy amelynek a jogát vagy jogos érdekét a bűncselekmény közvetlenül sértette vagy veszélyeztette.

[23] Érvelése szerint a tényállás felderítetlen, mert a rendelkezésre álló iratok alapján rögzíthető, hogy a programokban való részvételből ki van zárva, ezért nem vehetnek részt a programban a cég¹ alkalmazottai, illetőleg vetőmag-kereskedők és alkalmazottaik. E körben fontosnak tartotta kiemelni, hogy a cég² vetőmag – kereskedőnek számított, hiszen a nyomozati iratokban is megtalálhatók a vetőmagkereskedelemre vonatkozó szerződések, adatok, valamint a nyilvánosan hozzáférhető cégalapok, melyek alapján megállapítható, hogy a tevékenységi körei között szerepel a gabona, dohány, vetőmag, takarmány nagykereskedelem is.

[24] Ebből pedig az következik, hogy még amennyiben a cég² részt is kívánt volna venni a cég¹ által szervezett kedvezményprogramokban, akkor sem lett volna erre lehetősége, tekintettel arra, hogy nem felelt meg a programban való részvétel objektív feltételeinek. Ezért sem terhelt¹ volt bv. alezredes I.r. vádlott, sem a cég² nem indulhatott volna ezeken a programokon, így a programból származó valamennyi kedvezmény megszerzése a jogtalan haszon kategóriájába sorolható, amelynek megszerzése a cég¹-nél jelentkezett, mint kár. Fentiek alapján a 2. vádpont tekintetében másodlagosan azt indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az I.r. vádlottat a vádirattal egyező minősítés szerint mondja ki bűnösnek, vagyis egy rendbeli a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző de a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő nagyobb kárt okozó, folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett csalás büntetében.

[25] Végezetül a büntetés enyhítését célzó fellebbezése alapjaként hivatkozott arra, hogy az I.r. vádlott a 2. vádpont tekintetében a bűncselekmény elkövetését teljes körűen beismerte, a bűncselekmény elkövetését megbánta, az okozott kárt jóval a vádirat benyújtása előtt megtérítette a cég¹-nek. Kérte figyelembe venni a vádlottnak fel nem róható mintegy 7

éves időmúlást is, a büntetlen előéletét, azt, hogy nem indult vele szemben újabb büntetőeljárás, továbbá hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról saját háztartásában gondoskodik, rendezett körülmények között él, a büntetés -végrehajtási szolgálatot jó szinten teljesítette, szolgálati viszonyának megszüntetésével már egzisztenciális hátrány érte.

[26] A II.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában fenntartotta azon álláspontját, hogy Terhelt2 vádlott büntetőjogi felelőssége legfeljebb a 2/c. vádpont szerinti, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználás vétéségből állapítható meg, míg az ítélet tényállása a 2/a.-b. vádirati pontokhoz kapcsolódóan részleges megalapozatlanságban szenved.

[27] Álláspontja szerint megalapozatlan azon ítéleti megállapítás, miszerint terhelt2 II.r. vádlott tudomással bírt arról, hogy terhelt1 I.r. vádlott a 2016. évre meghirdetett egyéb2 és a egyéb3 programokban való részvételhez és a vásárlásokról szóló számlák másolatainak felhasználásához engedéllyel nem rendelkezett, mivel ez iratellenes, terhelt2 tudattartalma szempontjából helytelen ténybeli következtetésen alapul. Álláspontja szerint a tényállást akként szükséges helyesbiteni, hogy terhelt1 vádlottnak nem volt olyan kötelezettsége, hogy a 2016. évre meghirdetett egyéb2 és egyéb3 programokban való részvételről, illetve az ezen programok keretében igénybe vett kedvezményekről a cég2 más vezetőjét tájékoztassa, így terhelt2 nem tudott arról, hogy az I.r. vádlott nem rendelkezett engedéllyel a programokban való részvételhez.

[28] Egyebekben abból, hogy a munkaköri leírás szerint terhelt1 vádlott az ügyvezető – illetve általános helyettese – felhatalmazása alapján képviselte a társaságot, egyenesen következik, hogy terhelt1 vádlottnak nem is volt olyan kötelezettsége, hogy a programokban való részvételéről a cég2 képviselőjében eljáró más személyt, így különösen tanúl ügyvezetőt tájékoztassa. A programok nyilvánosan meghirdetett jellegéből terhelt2 vádlott alappal gondolhatta, hogy terhelt1 vádlott rendelkezik a cég2 programokban való részvételéhez szükséges jogosultságokkal. Egyebekben utalt arra, hogy bár terhelt1 a 2/a.-c.) pontok vonatkozásában beismerő vallomást tett, de az kizárólag a saját cselekvőségére vonatkozott.

[29] Kifejtette továbbá, hogy a 2/c. vádirati pontok tekintetében megállapított tényállás is részleges megalapozatlanságban szenved, az ítélet 56. oldal utolsó bekezdésében és az 57. oldal közepén írt megállapítások iratellenesek. Az ítéleti tényállást a bizonyítást érintő ügyiratok alapján akként kell megállapítani, hogy terhelt2 vádlott olyan számlák cég1-nél történt felhasználásához nyújtott terhelt1 vádlottnak szándékosan segítséget, melyek vásárlóként a cég2 helyett név5 fiktív személyt tüntet fel, ugyanakkor a cég2 részéről ténylegesen megtörtént termékvásárlásokat igazolnak. Utalt arra is ekörben, hogy a fiktív és a valós számlák összehasonlítása során az is szembetűnő, hogy azok pontosan ugyanazon termékek értékesítéséről szólnak, valamint a számla kelte is teljesen azonos.

[30] Hangsúlyozta, hogy amennyiben valamely tény elsőfokú bíróság általi megállapítása nem közvetlenül, hanem ténybeli következtetés útján történt, úgy a tényállás másodfokú íráság általi, ténybeli következtetés útján történő helyesbítésének nem szab gátat a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében a csalás megvalósulását részletesen cáfoló védői perbeszédében foglaltakra gyakorlatilag egyáltalán nem reflektált. Hangsúlyozta, hogy a cég2 vagyona terhelt1 vádlott magatartásával összefüggésben csökkent, pusztán nem növekedett, ezért a kár, mint a csalás tényállási eleme nem következett be. Ezért csalás a cég2 sérelmére nem valósulhatott meg.

[31] Érvelése szerint tévedett az elsőfokú bíróság az elkövetési magatartás megállapítása kapcsán is. Csalás megállapításához az szükséges, hogy az elkövető a passzív alanyt megtévessze, vagy tévedésben tartsa, amelynek eredményeként kialakult tévedés a passzív alanyt olyan vagyoni rendelkezés megtételére indítsa, amellyel okozati összefüggésben a passzív alannál, vagy más személynél kár következik be. Jelen esetben azonban azt a vagyoni rendelkezést, amely az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint a kár bekövetkezéséhez vezetett, nem a cég2, hanem a cég1 tette meg, mely társaság tekintetében azonban tévedésben tartás nyilvánvalóan nem történt. Érvelt azzal is, hogy a 2/a-b. vádpontokban hivatkozott számlák valós gazdasági eseményeket igazolnak, ezt sem a vádirat, sem az ítélet nem cáfolta meg. A cég1 a termékei megvásárlására tekintettel teljesít a nyilvánosan meghirdetett hűségprogramokban juttatást, amennyiben pedig a számlákban szereplő termékvásárlások valósak, úgy a cég1 a juttatás kifizetésével kárt szintén nem szenved.

[32] Összességében tehát álláspontja szerint terhelt1 vádlott valós gazdasági eseményeket tükröző számlák terhelt2 vádlott útján történő benyújtásával a cég1-t nem ejtette tévedésbe, hiszen terhelt1 ténylegesen megtörtént termék-adásvételek alapján részesült a cég1 által nyújtott juttatásban. Mivel terhelt1 csalást ez okból nem követett el, terhelt2 tettesi cselekmény hiányában a csalás bűnsegédkénti elkövetőjeként akkor sem lenne felelősségre vonható, ha tudott volna arról, hogy terhelt1 a programokban való részvételtől feletteseit nem tájékoztatta. Alapbűncselekmény hiányában ugyanis járulékos jellegű bűnsegély sem valósulhatott meg. Sőt, a cég1-t terhelt1 vádlott cselekményével összefüggésben nemhogy nem érte kár, hanem a termékek viszonteladók (cég5., cég3.) általi értékesítése nyomán a cég1- vagyongyarapodásra tett szert a viszonteladók és a cég1 közötti szerződéses megállapodások rendelkezései szerint.

[33] Utalt tanú4 vallomására is, aki 2020. július 3-án azt nyilatkozta, hogy ez a kedvezmény betervezett költség volt, ezzel őket kár nem érte. Vagyis a juttatások kifizetése a cég1 normál üzletpolitikájának a része volt, az I.r. és II.r. vádlott szándéka nem károkozásra irányult, az I.r. vádlott által a II.r. vádlotton keresztül benyújtott számlák valós gazdasági eseményeket tükröztek. Ebből következően a II.r. vádlottat a csalás büntette, valamint a 2/a. és 2/b.) vádpontokkal összefüggő hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól fel kell menteni.

[34] terhelt2 vádlott büntetőjogi felelőssége álláspontja szerint kizárólag a 2/c. vádpont szerinti hamis magánokirat felhasználása vétségének terhelt1 vádlott által elkövetéséhez történő segítségnyújtás kapcsán állapítható meg. Erre tekintettel a kiszabott büntetés enyhítése indokolt, az 1 évi szabadságvesztés büntetés még a végrehajtás felfüggesztése mellett is eltúlzott. Enyhítő körülményként hivatkozott a vádlott büntetlen előéletére, arra hogy még csak gyanúsítottként sem hallgatták ki korábban, ezidáig értékteremtő munkát folytatott és jelenleg is ez a helyzet, 2 kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, település1 község önkormányzatánál betöltött képviselői tisztségéből fakadóan a köz javára végez ingyenes tevékenységet rendszeres jelleggel, továbbá a 2/c. vádpont szerinti hamis magánokirat-felhasználásának vétség elkövetését beismerte.

[35] Mindezen körülményeket értékelve véleménye szerint próbára bocsátás intézkedés alkalmazásával is elérhető a büntetés célja terhelt2 vádlott esetében. Amennyiben a másodfokú bíróság erre nem lát lehetőséget, úgy az ügyészség mértékes indítványában meghatározott, 300.000,- forintot meg nem haladó mértékű pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

[36] A III.r. vádlott védője elsődlegesen védence bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta. Utalt arra, hogy a tényállás kizárólag a titkos információgyűjtés anyagán alapul, amelyből az elsőfokú bíróság egyoldalúan kiválogatta a azon beszélgetéseket, melyek a vádbeli és ítéletbeli tényállást megalapozhatják. Azonban a tényállás megalapozatlan, mivel azt egyéb bizonyítékok kifejezetten cáfolják. Álláspontja szerint az, hogy milyen mennyiségű és fajtájú napraforgóra, illetve kukoricára adjon árajánlatot az cég3. hivatalosan és nem titokban lett közölve. Az árajánlatok beszerzése a szabályos pályázati eljárás része volt. Úgy ítélte meg, hogy nem nyert bizonyítást, hogy terhelt1 I.r. vádlott valamikor is sugott volna tanú8nak.

[37] Ezen túlmenően is megállapítható, hogy az cég3. korábban tett írásbeli ajánlatot a pályázat keretében, mint a cég9, amiből az következik, hogy terhelt1 I.r. vádlott nem tudta „megsúgni” a cég9 árajánlatát az cég3 Zrt. részére. Egyebekben utalt arra is, hogy az eljárás során nem került bizonyításra, hogy terhelt1 kötelezettségét képezte volna az árajánlatok titokban tartása, így köteleességszegésről nem lehet szó. Részletezte, hogy a vetőmag beszerzésére az árajánlat bekérést terhelt1 volt bv. alezredes hajtotta végre 2016. január 19-én, a büntetés-végrehajtás gazdasági társasága ajánlatát az cég3-nek is megküldve. Álláspontja szerint ezen 2016. január 19-i ajánlatkérés a cég2 részéről önmagában cáfolja azt, hogy terhelt1 bv. alezredes a 2016. január 21-i találkozó alkalmával javaslatot tett volna arra, hogy az cég3. a cég2 2016. évi vetőmag beszerzését illetően milyen mennyiségű és fajtájú napraforgóra és kukoricára adjon árajánlatot.

[38] Érvelése szerint mindezek alapján a tényállás kiegészítése szükséges abban a tekintetben, hogy a 2016. január 19-ei ajánlatkérés a cég2 részéről pontosan tartalmazta, hogy az cég3. és a cég9 milyen mennyiségű és fajtájú napraforgóra, illetve kukoricára adjanak árajánlatot. Ebből következően pedig az ítélet tényállásából törölni kell, hogy 2016. január 21. napján a cég2 székhelyén találkozott az cég3. képviselőivel, terhelt3 pe. III.r. vádlottal és

terhelt4 pe. IV.r. vádlottal, akiknek elmondta, hogy milyen mennyiségű és fajtájú napraforgóra illetve kukoricára adjanak árajánlatot.

[39] Kifogásolta az ítéleti tényállás azon részét, amely azt tartalmazza, hogy I. r. vádlott 2016. január 25. napját megelőzően, de pontosabban meg nem határozható időpontban a TÜK.65/81-13-11/2010. sz. munkaköri leírás 7/2. pontjában foglalt ügynevezett „hivatali eljárási rend” megszegésével tájékoztatta tanú8 pe-t, az cég3. vetőmag kereskedelmi üzletág igazgatóját a többi pályázó árajánlatáról. Fontosnak tartotta ekörben kiemelni, hogy tanú8 meghallgatására az eljárás során nem került sor, így a fenti ítéleti tényállítás megalapozatlan, mint ahogyan még ha bizonyítható is lenne az információátadás, tisztázni kellett volna, hogy az árajánlatok titokban tartása terhelt1 részére előírás volt-e, ezen kötelezettségét jogilag szabályozta-e valami. Kifejtette, hogy az előny jogtalannak történő minősítése a normaszövegben egyértelművé teszi, hogy az büntetendő, jogszerűtlen magatartással függ össze, aminek viszont írott normába foglaltnak és adott ügyre nézve releváns normának kell lennie. Utalt a BH 2021.7.187. Kúria Bfv.1918/2017/17. számú határozatára, melyben rögzítésre került, hogy nem jelent köteleességszegést olyan belső vagy más ügyviteli jellegű szabályok megsértése, amelyek jogilag nem szabályozottak.

[40] Hivatkozott továbbá tanú1 tanú 2020. július 3. napján megtartott tárgyaláson tett vallomására, miszerint terhelt1vel telefonos áralkut tartottak az árajánlatok megküldését követően és azt csak etikai kérdésnek tartotta, hogy ártárgyaláson nem mondták el az árajánlatot a másik partner részére, csupán annyit, hogy tud-e jobb ajánlatot adni.

[41] Összességében az cég3. még ha ismerte is volna a cég9 árajánlatát az írásbeli ajánlata megtételekor, ennek sem lenne jelentősége, mert semmilyen előnyhöz nem juthatott ezáltal, mivel a végső ár a telefonos áralku során alakult ki.

[42] Mindezekre tekintettel azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ítéleti tényállást egészítse ki, illetve módosítsa az általa írtak alapján, és állapítsa meg, hogy Terhelt3 vádlott cselekménye nem bűncselekmény, illetve nem bizonyítható, hogy bűncselekmény történt. Ezért elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában kérte védenre felmentését.

[43] Felhívta a figyelmet arra, hogy a tárgyi bűncselekmény tényállása célzatos, kizárólag egyenes szándékkal követhető el, célzat hiányában a bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg. Kiemelte azt is, hogy a bűncselekmény megállapítása szempontjából további feltétel, hogy létezzen olyan előírás, amely a passzív vesztegető részére jogilag szabályozott, és kikényszeríthető módon kerül meghatározásra, és amelynek megszegését az aktív vesztegető célozza. Amennyiben ilyen kötelezettség nincs, a bűncselekmény nem valósulhat meg. Amennyiben az aktív vesztegető pusztán csak általánosságban, a passzív vesztegető működésével kapcsolatosan adja az előnyt, bűncselekményt nem valósít meg, mint ahogyan az előny önkéntes utólagos adása sem (EH 2018. 05.B13.).

[44] Terhelt4 vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy a vádbeli utalványok terhelt1 részére történő juttatásáról az cég3 Zrt. ügyvezetőjeként valóban terhelt3 döntött és tudomása szerint terhelt3 az utalványokat terhelt1 részére azért adta, mert a két cég közötti, 2015. évi szakmai együttműködés jelentős volumenű – kb. 0,6 milliárd forint összértékű – volt, továbbá jelentős mennyiségű vetőmag előállítását is jelentett, s ennek a sikeres és korrekt lebonyolítása terhelt1-hoz volt köthető. Ez a döntés terhelt3 döntése volt, az ő szerepe csupán arra korlátozódott, hogy az utalványokat terhelt1 részére átadja. Állította, hogy személy szerint ő sem terhelt1-nek, sem senki másnak soha nem ígért és soha nem adott semmit azért, hogy a kötelességét bármilyen módon megszegje, illetve terhelt1 sem tőle, sem az ő jelenlétében senki mástól, így terhelt3-tól sem kért semmit azért, hogy az cég3 Zrt.-nek a 2016. évi beszerzésekben való részvételét bármilyen módon segítse. Állította, hogy az cég3 Zrt. azért nyert a vetőmag beszerzésben, mert a legjobb árajánlatot őt tette, az utalványokat pedig terhelt3 a 2015. évi együttműködésük elismeréseként juttatta terhelt1 részére.

[45] A IV.r. vádlott védője az elsősorban bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában történő felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, mert a tényállást hiányosan állapította meg, az részben felderítetlen, továbbá ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Ezen túlmenően indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget. Ő is hangsúlyozta, hogy a vádbeli cselekmény célzatos, azt a terhelt azért követi el, hogy a passzív vesztegető a kötelességét megszegje. Mivel a jogtalan előnyt a kötelességszegésért kell adni vagy ígérni, nem elégséges az, hogy az előny adása vagy ígérese csupán kapcsolatban álljon a gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személlyel.

[46] Ehhez képest idézte az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást és az idézett bekezdésekkel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az ott megállapított magatartások – így az, hogy terhelt1 találkozott terhelt3-sal és terhelt4-lal, hogy terhelt3-nak és terhelt4-nak elmondta, hogy milyen mennyiségű és fajtájú napraforgóra, illetve kukoricára adjanak árajánlatot, és az, hogy tanú8-t a többi pályázó árajánlatáról tájékoztatta – nem elkövetési magatartásai a vesztegetés törvényi tényállásának.

[47] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy kötelességszegésnek minősül az ítéleti tényállás szerinti „tájékoztatás”, illetve a „további információkkal” történő ellátás. Kifejtette, hogy önmagában az információ iránti igény nem jelent kötelességszegés iránti igényt, sőt, az információ szükségképpen, elengedhetetlen feltétele annak, hogy valaki ajánlattevőként induljon egy beszerzésen, hiszen tudnia kell, hogy a beszerzőnek milyen mennyiségű és fajtájú termékre van szüksége. Utalt arra is, hogy a kötelesség, amelynek megszegése a vesztegetés célja, alapulhat közvetlenül jogszabályon, de jogszabálynak nem minősülő belső szabályzaton, esetleg szerződésen, de az lényeges követelmény, hogy a megszegendő kötelességhez akár gazdasági, akár közérdek fűződjön.

[48] Jelen esetben azonban a nyomozati anyagban nincs olyan belső szabályzat, amely részletesen szabályozná a cég² beszerzéseinek menetét, a résztvevők jogait és kötelességeit, azaz nincs olyan jelen ügyre vonatkoztatható szabály, amely tiltaná a versenytárs árainak közlését. Ezzel szemben megállapítható egy kialakult és bevett eljárási gyakorlat, nevezetesen a telefonos áralku, melynek folyamatának ismertetése az elsőfokú ítéltől hiányzik. Álláspontja szerint ez a telefonos áralku nem sértette meg a cég², sem pedig a cég⁹, mint versenytárs gazdasági érdekeit, ennek során terhelt¹ és tanú¹ a cég² számára a legjobb árat érte el úgy, hogy a versenytársak egyenrangú felek maradtak, ugyanabban az elbánásban részesültek, senki nem kapott előnyt és senki nem szenvedett hátrányt.

[49] Érvelése szerint terhelt¹ vallomása alapján megállapítható, hogy az utalványokat egy korábbi ügy kapcsán kapta utólag, hála gyanánt, amit azonban az elsőfokú bíróság nem értékelt. Hivatkozott a 2016. január 22-i 01-01506-01-es, Terhelt⁴ és tanú³³ közötti telefonbeszélgetésre is. Hangsúlyozta, hogy a hosszas, nagy személyi kört érintő lehallgatási anyagban sehol nincs még csak utalás sem arra, hogy a III. r. és IV.r. vádlottak kifogásolták volna, hogy annak ellenére nem nyert az cég³. a későbbi beszerzések során, hogy ők az ilyen természetű eredményt elvárva valamit adtak terhelt¹nek. A méltatlankodás hiánya pedig álláspontja szerint azt bizonyítja, hogy a III.r. és IV.r. vádlottnak a juttatáskor a jövőbeni beszerzések vonatkozásában nem volt köteleességszegést célzó elvárásuk terhelt¹vel szemben. Jogi álláspontja szerint a vádbeli vesztegetés törvényi tényállási elemei közül a célzat hiányzik.

[50] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.559/2022/2. számú átiratában a BH 2005.3.89. számú jogesettel kimunkált joggyakorlat alapján indítványozta az ítélet tényállásának kiegészítését az indoklás 22. oldal 1. bekezdésében rögzítettek alapján azzal, hogy a 2016. január 16-i ártárgyalások után terhelt³ polgári személy III.r. vádlott és terhelt⁴ polgári személy IV. r. vádlott már tisztában voltak azzal, hogy terhelt¹ volt büntetés-végrehajtási alezredes I.r. vádlott az ajánlati árverseny cég³ Kft. általi megnyerése érdekében bennfentes információul a versenytársak árajánlatáról köteleességszegő módon tájékoztatta e Kft. vezetőit, többek között a vádlott társait.

[51] Továbbá az ítélet III. tényállás utolsó bekezdésének kiegészítését kérte azzal, hogy az ott feltüntetett 2 db név⁵ nevére szóló és terhelt¹ volt büntetés-végrehajtási alezredes I.r. vádlott által terhelt² II.r. vádlott közreműködésével a cég¹ sértettnél felhasznált hamis tartalmú számlák nem létező gazdasági eseményről szóltak és nem létező vevő számára kerültek kiállításra.

[52] Kérte továbbá az ítélet személyi részének kiegészítését azzal, hogy terhelt¹ volt büntetés-végrehajtási alezredes I.r. vádlott szolgálati viszonya 2017. január 19. napján lemondással megszűnt, illetve szolgálati ideje alatt két alkalommal ismerték el. Ezen túlmenően álláspontja szerint az ítéleti történeti tényállás mind a vád tárgyává tett korrupciós, mind pedig a vagyon elleni bűncselekmény célzatát tartalmazza, ezért a II-IV.r vádlottnak a

tényállási elem, így a bűncselekmény hiányában történő felmentését kezdeményező védelmi fellebbezések a másodfokú eljárásban nem foghatnak helyt.

[53] Érvelése szerint azonban a csalási magatartás eszközcselekményeinek, a vád tárgyává a vádirati tényállással tett, a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségeként is 2 rb. elkövetést kell megállapítani, ami nem jelent a vádon való túlterjeszkedést és nem ütközik a Be. 595. §-ban szabályozott súlyosítási tilalomba sem. Miután pedig álláspontja szerint a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések mértéke személyenként tetтарыos, az I.r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobzás és az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[54] A fellebbviteli nyilvános tárgyaláson az I.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat nem kívánta megismételni. Megerősítette, hogy álláspontja szerint az általa csatolt cégkivonat alapján a 2/a. és 2/b. vádpontok esetében a sértett a cég1., így a vádirati minősítés a helyes Ez esetben pedig nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy az I.r. vádlott már a vád benyújtása előtt a kár teljes összegét megtérítette. Emellett a fellebbezését azzal egészítette ki, hogy az időmúlás már több mint hét éves. Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a kiszabott büntetést olyan mértékben enyhítse, hogy az tényleges szabadságelvonással ne járjon.

[55] A II.r. vádlott védője szintén fenntartotta a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat, hangsúlyosan a 2/c. vádpontban rögzített csalási cselekményre tért ki. Kifejtette, hogy bár a benyújtott számlák bizonyos adatok tekintetében hamisítottak voltak, azonban ez nem eredményezheti csalás megállapítását. Ezzel kapcsolatban példaként hozta fel, hogy ha valaki hitelt szeretne felvenni, és ennek érdekében fiktív névvel kérelmet terjeszt elő és nyújt be iratokat, akkor a Kúria 3/2009. Büntető jogegységi határozat alapján a magatartása legfeljebb hamis magánokirat felhasználásának minősülhet, ha az elkövetőnek nem csalási szándéka volt, hanem csupán hitelt akart szerezni és nem kárt akart okozni.

[56] Álláspontja szerint még akkor sincs lehetőség csalás megállapítására, ha a név tekintetében fiktív adatokat tartalmazó dokumentumok segítségével próbált kölcsönhöz jutni. Érvelése szerint hasonló elvek mentén döntendő el az, ha olyan számla kerül benyújtásra, amely gazdasági események tekintetében hiteles képet fest. Megítélése szerint kizárólag hamis magánokirat felhasználásának vétsége állapítható meg a 2/c. vádpont esetében is védenccé terhére. Összességében azt kérte, hogy az ítéltábla a II. r. vádlottat az ellene csalás miatt emelt vád alól, illetőleg a 2/a. és 2/b. vádponttal összefüggésben a hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól mentse fel. Másodlagos indítványa a büntetés enyhítésére irányult.

[57] A III.r. vádlott védője a nyilvános tárgyaláson nem kívánta megismételni a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat, az abban foglaltakat fenntartotta. Abból csupán azt emelte ki, hogy az ítélet iratellenességét és megalapozatlanságát is okozza az az ítéleti

megállapítás, hogy 2016. január 21. napján a III. és IV. rendű vádlott találkozott I. rendű vádlottal azért, hogy megtudja milyen fajtájú napraforgóra és kukoricára adjon árajánlatot. Ezt szürreálisnak tartotta, hiszen a 21-i találkozó előtt két nappal írásban megérkezett az információ az érintettekhez, mindkét cég megkapta, hogy milyen fajtájú, mennyiségű vetőmagra kell árajánlatot adni.

[58] Másodsorban hivatkozott arra, hogy a III. rendű vádlott írásbeli vallomását az elsőfokon eljáró bíró tudatosan elhallgatta, nem adott lehetősége arra, hogy az ügyirat részét képezze. Utalt arra, hogy ebben a vallomásban a III. rendű vádlott részletesen kifejtette, hogy benne az az ajándékozási szándék nem a vádbeli időszakra vonatkozóan fogalmazódott meg, hanem a korábbi gazdasági együttműködés eredményeként. Álláspontja szerint pedig amennyiben az ajándékozási szándék utólagos, nem pedig előzetesen közölt feltételhez, kötelelesszéghez párosított, akkor nem valósíthat meg bűncselekményt.

[59] Harmadsorban hangsúlyozta, hogy szerencsétlen megfogalmazás volt a IV. rendű vádlott részéről, amikor azt mondta, hogy majd lesz „súgás”. A „súgás” a gyakorlatban megvalósíthatatlan volt, és bár a „súgás” többször elhangzik a lehallgatási anyagban, de ez a gyakorlatban nem valósult és nem is valósulhatott meg a pályázat sajátos módszere miatt.

[60] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy az ítéltábla elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában mentse fel a III.r. vádlottat az ellene emelt vád alól.

[61] Terhelt4 vádlott védője a benyújtott fellebbezését és annak írásbeli indokolásban foglaltakat fenntartotta, azt kiegészíteni nem kívánta. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú katonai tanács ítéletét változtassa meg és a IV. rendű vádlottat elsősorban bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában mentse fel.

[62] A másodfokú nyilvános tárgyaláson jelen volt ügyész a lefolytatott bizonyítási eljárást követően módosította a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat, figyelemmel az I. rendű vádlott védője által csatolt cégekivonatra is. Hangsúlyozta, hogy a bónuszrendszerben csak olyan magánszemélyek, östermelők, vállalkozások voltak jogosultak pályázni, akik nem voltak gabonakereskedők. Erre tekintettel úgy nyilatkozott, hogy a vádirati minősítés helyes, hiszen kizárólag a cég1. a sértett, így ugyanahhoz a jogellenes szerződéses viszonyhoz kapcsolódó valótlan tartalmú magánokirat- hamisítás több számla felhasználásával egy rendbeli és folytatólagosan elkövetett. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács a vádirati minősítéssel egyezően állapítsa meg az I. és II. rendű vádlott terhére vagyon elleni bűncselekmény elkövetését, egyebekben pedig az elsőfokú katonai tanács ítéletét az átiratukban kért és az I. rendű vádlottra vonatkozóan a személyi körülmények körébe tartozó adatok pontosítását követően hagyja helyben.

[63] terhelt1 volt büntetés-végrehajtási alezredes I. rendű vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz, a 2. vádpontban írt cselekménnyel kapcsolatosan megbánását fejezte ki és felhívta a figyelmet arra, hogy az ezzel kapcsolatosan keletkezett kárt megtérítette.

[64] terhelt2 II. rendű vádlott fenntartotta az eddig tett nyilatkozatait és csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

[65] terhelt3 III. rendű vádlott szintén csatlakozott a védője által elmondottakhoz és nyomatékosította, hogy nem követett el bűncselekményt, ezért a felmentését kérte.

[66] terhelt4 IV. rendű vádlott szintén csatlakozott a védője által előadottakhoz, azt azzal egészítette ki, hogy az egyik előző üzleti évben 0,6 milliárdos üzleti forgalmat bonyolítottak a cég2-vel, ebből következően életszerűtlennek tartotta, hogy ennek 10%-át egy még be sem fejeződött vetőmagüzletre kiadjon bárki is. Hangsúlyozta, hogy az előző évi tevékenységet honorálta a társaság. Arra is hivatkozott, hogy eddigi életében jogkövető polgárként tette a dolgát.

[67] A vádlottak és a védők által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése alapján teljes körűen bírálta felül.

[68] Figyelemmel arra, hogy a másodfokú katonai tanács észlelte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében a bizonyítékok értékelése körében hivatkozott és ott ismertetett okirati bizonyítékokat nem tette a bizonyítási eljárás részévé, ezért a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tartott tárgyaláson bizonyítás felvételével – az ügy érdemi elbírálása során releváns bizonyítékok ismertetésével - pótolta az elsőfokú katonai tanács által vétett eljárási szabálysértést, ekként a releváns bizonyítékokat az eljárás anyagává tette.

[69] Ezt követően a teljes körű felülbírálatra tekintettel a másodfokú katonai tanács vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét.

[70] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során az eljárási szabályokat jórészt betartotta. Védelmi oldalról történt hivatkozás az elsőfokú katonai tanács elnökének elfogultságára, mely a fellebbezés írásbeli

indokolásában részletesen megjelölt ítéleti megállapításokon alapultak és amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolják.

[71] A másodfokú katonai tanács erre figyelemmel körültekintően vizsgálta, hogy a védő által hivatkozottak megalapozzák-e az elsőfokú katonai tanács elfogultságát és ebből következően – abszolút eljárási szabálysértés okán – szükséges-e az ítélet hatályon kívül helyezése.

[72] E körben a másodfokú katonai tanács úgy foglalt állást, hogy az nem képezi vita tárgyát, hogy egy ítéletben nincs helye az ítéletet hozó bíró személyes megnyilvánulásának, személyes véleményének, az ítéletnek, a büntetőjogi felelősségről való döntésnek a rendelkezésre álló releváns bizonyítékok objektív, minden személyeskedést mellőző vizsgálatán kell alapulnia. Az ügyben eljáró bíró mindezen törvényi követelmény ellenére rögzített esetleges személyes véleményét, illetőleg azt, hogy ez olyan fokú szubjektivitást jelez, ami már az objektív ítélethozatal követelményeivel összeegyeztethetetlen-e, minden ügyben külön kell vizsgálni.

[73] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a védelem által sérelmezett kijelentések bár mindenképpen kerülendők, és semmiképpen nem ismerhető el a létjogosultságuk egy ítéletben, azonban jelen esetben az ítélet egészét, a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékoknak az elsőfokú bíróság által elvégzett, a törvényben írt elvárásoknak megfelelő mérlegelését szem előtt tartva nem alapozzák meg az elsőfokú bíróság Be. 14. § (1) bekezdés e) pontján alapuló elfogultságát.

[74] Ebből következően értelemszerűen az ítélet ez okból történő hatályon kívül helyezését sem, szem előtt tartva azt is, hogy az eljáró elsőfokú bíróság elfogultságára az eljárás során nem hivatkozott egyik jogosult sem, elfogultságot pedig az elsőfokon eljáró tanács egyik tagja sem jelentett be. Az az ügyben eljáró bíró pedig, akivel szemben a büntetőeljárási törvényben szabályozott kizárási ok nem állapítható meg, pártatlan bírónak minősül és az ügyben eljárása ezen okból nem sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikkében meghatározott pártatlan bíróság eljárásának követelményét (BH 2022.198.).

[75] Ezen túlmenően az eljárási szabályok betartásával kapcsolatosan szükséges rámutatni, hogy az elsőfokú ítélet szerkesztése – a sorszámozott bekezdések hiányában – nem felel meg a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás (Beisz.) 27/A. § (13) előírásainak. Ezen ügyviteli szabálysértés azonban az eljárás lefolytatására lényeges hatással nem volt.

[76] Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács az előkészítő ülést a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával folytatta le. A vádlottak felé intézett

figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak és mindenben megfeleltek a törvényi előírásoknak.

[77] Az előkészítő ülésen a vádlottak a tárgyaláshoz való jogukról nem mondtak le, ezért a katonai tanács a Be. 503. § (1) bekezdése alapján a vádról tárgyaláson határozott.

[78] Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg.

[79] A megalapozott tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást nem folytatta le a szükséges terjedelemben, ez a hiba azonban azzal, hogy a másodfokú katonai tanács tárgyalásra tért át és pótolta ezt a mulasztást, korrigálható volt.

[80] Az I.r. vádlott a bűnösségét részben elismerő, ténybelileg részben feltáró vallomást tett, a II. vádpontban elismerte a bűnösségét, sőt, a kárt teljes egészében megtérítette. A tárgyaláson kihallgatott II.r. vádlott a bűnösségét részben, a vádirati II/C. tényállási pont tekintetében, a hamis magánokirat felhasználása vétségében elismerte és ekörben részben feltáró vallomást tett, a többi terhére rótt bűncselekmény kapcsán határozottan tagadta a bűnösségét.

[81] A III.r. vádlott a tárgyaláson tagadta a bűnösségét, írásbeli vallomásában elismerte, hogy az I.r. vádlottnak a korábbi együttműködés megköszönéseként adatta az egyéb21-eket, de nem azért, hogy cserébe nekik „súgjon”.

[82] A IV.r. vádlott a tárgyaláson tagadta bűnösségét, de részletes vallomást nem tett. A törvényszék a vádlottak vallomásain kívül – a bűnösségük tagadásával kapcsolatosan előadott védekezésük ellenőrzésére - tanúkat hallgatott meg, így tanú1-et, tanú2-t, tanú3-at, tanú4-t, tanú5-t, tanú6-t, illetőleg a tárgyaláson a bizonyítási eljárás részévé tette a titkos információgyűjtés során beszerzett hangfelvételek anyagát is.

[83] Az elsőfokú katonai tanács ítéletének indokolásában a 11. oldaltól az 53. oldal harmadik bekezdéséig a szükséges terjedelemben értékelte a rendelkezésre álló és a bizonyítási eljárása részévé tett releváns bizonyítékokat, melyeket az elsőfokú tanács ismertetett az ítéletben, azonban ezek egy részét a másodfokú bíróság tette a bizonyítási eljárás részévé. Az ekként az eljárás alapját képező és másodfokon teljes körben a bizonyítási eljárás részévé tett bizonyítékok vonatkozásában a törvényszék logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

[84] A logika szabályainak megfelelő következtetés útján helyes érvekkel fejtette ki, hogy a tagadó vádlotti védekezésekkel szemben a tényállást miért elsődlegesen a tanúvallomásokra és az objektív okirati bizonyítékokra alapította, indokolási kötelezettségének eleget tett.

[85] A fentiek alapján, a bizonyítékok összevetése, mérlegelése után a törvényszék katonai tanácsa az ítélet 7. oldal ötödik bekezdésétől a 10. oldal végéig terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg.

[86] Az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás azonban a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontja alapján részben megalapozatlan, mert hiányos, illetve részben ellentétes az iratok tartalmával. A másodfokú bíróság ezért a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet tényállását a következők szerint egészíti ki, illetve pontosítja.

[87] A tényállás személyi része terhelt¹ volt bv. alezredes I.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú tárgyaláson előadottakra tekintettel azzal egészítendő ki, hogy 2023. január 20. napjától a cég¹⁰ alkalmazásában áll, termelésirányító munkakörben havi jövedelme 700.000,- forint.

[88] Továbbá terhelt³ III. rendű vádlott új személyi igazolványának száma: személyi igazolvány szám¹

[89] A történeti tényállás 10. oldal harmadik bekezdése azzal egészítendő ki, hogy a cég² a cég¹. által forgalmazott termékek után egy kedvezménytáblázat alapján meghatározott mértékű kedvezmény igénybevételére, a cég¹. által meghirdetett programban való részvételre, így a hűségpontok után kapott kedvezmények igénybe vételére nem volt jogosult.

[90] Ezen túlmenően a történeti tényállás iratellenességét az ítélet 10. oldal második bekezdésében a másodfokú bíróság azzal küszöböli ki, hogy a tényállásból mellőzi, hogy terhelt¹ bv. alezredes a cég²-nek 2.275.000,- forint összegű kárt okozott, amely nem térült meg.

[91] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a törvényszék ítéletének tényállása a fenti kiegészítéssel, illetve helyesbítéssel már megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálata alapjául elfogadta.

[92] A vádlottak és védőik felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[93] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[94] A védők a fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, az ügy előrevitelét szolgáló és az elsőfokú katonai tanács által vizsgált bizonyítékokon túli bizonyítékokra vonatkozó bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, ezért a védőknek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül elsődlegesen a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[95] Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összességében értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Az ítéltábla álláspontja szerint e kötelezettségének a törvényszék eleget tett.

[96] Az I.r. vádlott vonatkozásában előterjesztett, eltérő minősítés megállapítására irányuló fellebbezés részben alapos.

[97] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére.

[98] Helyesen állapította meg, hogy terhelt¹ volt bv. alezredes I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy mint a cég² növénytermesztési ágazatának önálló intézkedésre jogosult vezetője a kft. 2016. évi vetőmag beszerzése során az cég³. képviselőit a kötelességét megszegve tájékoztatta a versenytársak árajánlatáról és ígéretet tett arra, hogy a jövőben biztosítja számukra ezt a jogtalan előnyt, amiért legalább 1 millió forint értékben egyéb²¹t fogadott el az cég³. képviselőitől, vagyis a III.r. és IV.r. vádlottaktól, megvalósította a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntettét.

[99] A BH 2017.250. számú eseti döntésben is kimunkált és követett ítélkezési gyakorlat szerint a vesztegetés elfogadásának büntette kapcsán önálló intézkedésre jogosultnak minősül aki az adott szerv működését vagy a szervvel kapcsolatba kerülő személyek jogait és érdekeit érintő lényeges kérdésekben dönthet. A vezető beosztású alkalmazottak, valamint az adott szerv képviseletére jogosult személyek mellett önálló

intézkedésre jogosultnak tekinthetők azok is, akik lényegesen befolyásolhatják az érdemi döntést. A döntést hozó vagy az azt előkészítő személy ténylegesen megillető jogokat figyelembe véve kell elbírálni: önálló intézkedésre jogosult személynek tekinthető -e az elkövető vagy sem.

[100] Hasonló elvi éllel hozott döntés a Kúria Bf.I.964/2016. számú döntése is.

[101] Jelen esetben – szemben a védői érveléssel – az I.r. vádlott tanú1 vallomása, illetőleg a másodfokú tárgyaláson ismertetett munkaköri leírás alapján minden kétséget kizáró módon önálló intézkedésre jogosult személy volt.

[102] tanú1 ugyanis azt adta elő – ahogyan arra a törvényszék katonai tanácsa is hivatkozott az ítéletében - , hogy a döntéseket általában az I.r. vádlott egyedül hozta, és általában a céget is ő képviselte a szakmai rendezvényeken, a Kft. nevében az I.r. vádlott járt el, a szakmai döntéseket a növénytermesztési ágazat kapcsán az I.r. vádlott hozta, a pályázati anyagot ő állította össze, az árajánlatok beérkezését követően az esetleges egyeztetéseket az I.r. vádlott folytatta le a pályázókkal. Összességében a lényegében a növénytermesztési területen az I.r. vádlott a szakmai kérdésekben teljes döntési jogosultsággal bírt. Mindez pedig konkrétan is megfogalmazásra került a vádlottra vonatkozó munkaköri leírásban is, amely kétséget kizáróan alátámasztja önálló intézkedésre jogosultságát.

[103] A TÜK.65-81-13-11/2010. számú munkaköri leírás 9/27. pontja alapján ugyanis terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlott jogosult volt a termelés folyamatosságát biztosító anyagok, eszközök beszerzéséhez és a felesleges készletek értékesítéséhez szükséges javaslat megtételére. A munkaköri leírás 28. pontja alapján terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlott szervezte az irányítása alá tartozó egységek fenntartásához, ellátásához szükséges anyagok szükségletének meghatározását, beszerzését és raktározását. A munkaköri leírásának 12/1. pontja szerint terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlott a cég2 ügyvezetőjének, vagy az ügyvezető általános helyettesének megbízása alapján képviselte a osztályt, illetve a gazdasági társaságot. A munkaköri leírás 12/8. pontja szerint pedig az általa irányított osztály megrendeléseit illetően aláírási jogosultsággal rendelkezett, a növénytermesztési területet, mint osztályvezető – ügyvezetői felhatalmazás alapján – szakmailag egy személyben irányította, növénytermesztési szakmai kérdésekben tehát önálló döntési jogosultsággal bírt, a nyertes pályázó kiválasztása szakmai döntés eredménye volt, mely döntést lényegében teljes körűen terhelt1 volt bv. alezredes hozta meg.

[104] Ezen túlmenően terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlott a TÜK.65/81-13-11/201. számú munkaköri leírásának 7/2. pontja alapján szolgálati feladatait a büntetés -végrehajtásra vonatkozó hatályos jogszabályoknak és parancsnoki intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén veszély vállalásával is – az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan volt köteles végrehajtani.

[105] Fontos utalni arra is, hogy a büntetés -végrehajtás szolgálati szabályzatáról rendelkező 21/1997. (VII.8.) IM rendelet 17. §-ának c) pontja alapján terhelt volt bv. alezredes I.r. vádlott a szolgálati tevékenységével kapcsolatban – a hivatalos elismeréseken kívül – jutalmat, kedvezményt vagy más előnyt nem fogadhatott el.

[106] A másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróságtól eltérően foglalt állást az I.r. vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény minősítésével kapcsolatban, álláspontja szerint ugyanis az I.r. vádlott vagyon elleni bűncselekménye (a vádirat 2/a, 2/b, 2/c, pontjában, illetve az ítéleti tényállás II. és III. pontjában rögzített cselekmény) a vádirati minősítéssel egyezően a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő nagyobb kárt okozó, folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett csalás bűntettének minősül.

[107] A Be. 50. §-a alapján sértett az a természetes személy, vagy nem természetes személy, akinek vagy amelynek a jogát vagy jogos érdekét a bűncselekmény közvetlenül sértette vagy veszélyeztette.

[108] Jelen esetben a rendelkezésre álló adatok alapján a programokban való részvételből ki voltak zárva, tehát nem vehettek részt a programban a cég1 alkalmazottai, illetőleg vetőmag-kereskedők és alkalmazottaik.

[109] E körben fontos kiemelni, hogy a cég2 vetőmag – kereskedőnek számított, hiszen a nyomozati iratokban is megtalálhatók a vetőmagkereskedelemre vonatkozó szerződések, adatok, valamint a nyilvánosan hozzáférhető cégbírálatok, melyek alapján megállapítható, hogy a tevékenységi körei között szerepel a gabona, dohány, vetőmag, takarmány nagykereskedelem is.

[110] Ebből pedig az következik, hogy még amennyiben a cég2 részt is kívánt volna venni a cég1 által szervezett kedvezményprogramokban, akkor sem lett volna erre lehetősége, tekintettel arra, hogy nem felelt meg a programban való részvétel objektív feltételeinek, hiszen a cég2 a cég1. által forgalmazott termékek után egy kedvezménytáblázat alapján meghatározott mértékű kedvezmény igénybevétele, a cég1. által meghirdetett programban való részvételre, így a hűségpontok után kapott kedvezmények igénybe vételére nem volt jogosult.

[111] Ezért sem terhelt volt bv. alezredes I.r. vádlott, sem a cég2 nem indulhatott volna ezeken a programokon, így a programból származó valamennyi kedvezmény megszerzése a

jogtalan haszon kategóriájába sorolható, amely jogtalan haszon megszerzése a cég1-nél jelentkezett, mint kár.

[112] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor a II.r. vádlott védekezésével szemben a bizonyítékok mérlegelése alapján úgy ítélte meg, hogy amikor terhelt2 II.r. vádlott terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlottól személyesen átvette és csatolta a hűségprogramokba a számlákat, azt kifejezetten azzal a szándékkal tette, hogy terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlottat hozzásegítse a juttatásokhoz, és azzal is tisztában volt, hogy terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlott nem jogosult ezen juttatások igénybevételére. Ezzel pedig megvalósította az terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlott terhére megállapított vagyon elleni, illetve közbizalom elleni bűncselekmények bűnsegédi alakzatát.

[113] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, és terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlott terhére a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő önálló intézkedésre jogosult személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő nagyobb kárt okozó, folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett csalás büntette, és a Btk. 345. § -ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználásának vétsége, míg terhelt2 II.r. vádlott terhére a Btk. 343. § (1) bekezdésébe ütköző de a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan és üzletszerűen, bűnsegédként elkövetett csalás büntette, valamint a Btk. 345. § -ába ütköző folytatólagosan és bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt került marasztalásra.

[114] A fentiekén túlmenően az elsőfokú katonai tanács az általa rögzített tényállás alapján megalapozottan következtetett arra, hogy a III.r. és IV.r. vádlottak – mint aktív vesztegetők – jogtalan anyagi előnyt nyújtottak I.r. vádlottnak – mint passzív vesztegetőnek – azért, hogy kötelességét megszegje. A megszegett kötelesség a pártatlan és igazságos eljárásra vonatkozó szabály volt. Magatartásuk arra irányult, hogy a beszerzések során az cég3.-t az I.r. vádlott – aki az előzőekben kifejtettek szerint önálló döntési jogosultsággal bírt – a munkaköri leírásában is nevesített kötelessége megszegésével előnyben részesítse és ez az üzleti kapcsolat folyamatosan fennálljon a jövőben is a cég2 és az cég3. között a beszerzési eljárások kapcsán és az gyümölcsöző legyen az cég3. számára a pályázatok megnyerése révén.

[115] A III.r. és IV.r. vádlott védekezésével szemben tehát az volt megállapítható, hogy az előnyt nem a korábbi sikeres üzleti kapcsolatuk elismeréseként adták utólag az I.r. vádlott részére. Ezt bizonyítja az is, hogy a szerződés megkötését követően adták át I. r. vádlott részére az egymillió forint értékű Erzsébet-utalványt.

[116] A fenti cselekményükkel a III.r. és IV.r vádlottak elkövették a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő gazdálkodó szervezet érdekében tevékenységet végző, önálló intézkedésre jogosult személlyel kapcsolatban társtettesként elkövetett vesztegetés bűntettét.

[117] A kötelesség megszegésére irányuló célzat fennállása az esetükben aggálytalanul megállapítható, az I.r. vádlott jogtalan előnnyel történő befolyásolását Terhelt3 vádlott együttesen valósította meg Terhelt4 vádlottal, aki a jogtalan előnyt Terhelt3 vádlott megbízása alapján, annak az I.r. vádlottal a jogtalan előny körében történt megállapodásukat követően átadta terhelt1 I.r. vádlottnak.

[118] Az I.r. vádlottnak és védőjének a büntetés enyhítésére irányuló másodlagos indítványa részben alapos, míg a II.r. vádlott és védője által a büntetés enyhítésére irányuló másodlagos indítványa alaptalan.

[119] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete 57. és 58. oldalán jórészt helyesen sorolta fel a vádlottak vonatkozásában a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket.

[120] Ekként indokoltan értékelte az I.r. vádlott javára, hogy egy kiskorú gyermek részbeni eltartásáról gondoskodik, azt, hogy a büntetés-végrehajtási szolgálatát jó szinten teljesítette, azt, hogy a szolgálati viszonyának megszűntetésével már egzisztenciális hátrány érte. A vádlott javára kellett értékelni a cselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlást, valamint azt, hogy 4.435.000,- forint kárt megtérítette. Egyebekben ez okból mellőzte a másodfokú katonai tanács az ezen összeg erejéig elrendelt vagyonekobzásra vonatkozó rendelkezést.

[121] Az elsőfokú katonai tanács nem tévedett, amikor az I.r. vádlott terhére értékelte a folytatólagos elkövetési módot, a többszörös bűnhalmazatot, valamint a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az I.r. vádlott javára kell értékelni a részbeni beismerő vallomását is. A vádlott terhére kell azonban értékelni, hogy a vagyon elleni bűncselekmény esetében a bűncselekménnyel okozott kár a nagyobb kár értékhatárának felső határa közelében van.

[122] Mindezen bűnösségi körülményekre, valamint az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlásra tekintettel a másodfokú katonai tanács úgy ítélte meg, hogy az I.r. vádlott esetében a 2-12 évig terjedő tartamban kiszabható szabadságvesztés esetén (az irányadó középmérték 7 év) a súlyosító körülmények számára és nyomatékára tekintettel a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok eléréséhez szabadságvesztés, ráadásul végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. A másodfokú katonai tanács azonban a további fentebb hivatkozott enyhítő körülményekre tekintettel lehetőséget látott a

kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának csökkentésére, ezért azt 2 év 6 hónapra enyhítette. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról a törvénynek megfelelően rendelkezett.

[123] Ezen túlmenően a másodfokú katonai tanács a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján – mint bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona – az elsőfokú bíróság döntésétől eltérően nem elkobzást, hanem vagyoneklobzást rendelt el az I. ítéleti tényállási pont vonatkozásában a nyomozás során lefoglalt és az 5/2018. bünyelnyilvántartó számon nyilvántartott 1.000.000,- forint összértékű egyéb21ra.

[124] A fellebbviteli katonai tanács a lefoglalt bűnyelekre vonatkozó rendelkezést továbbá helyesbítette akként, hogy a nyomozás során lefoglalt és 5/2018. bünyelnyilvántartó számon nyilvántartott 740.000,- (hétszáznegyvenezer) forint összértékű cég1 ajándékutalvány lefoglalását megszüntette és azt a cég1. (cím7.) képviselője részére, illetve a nyomozás során lefoglalt és 5/2018. bünyelnyilvántartó számon nyilvántartott 145.000,- (száznegyvenötezer) forint értékű, 5339450194671481 számú egyéb4 kártya lefoglalását megszüntette és azt a cég1. (cím7.) képviselője részére rendelte kiadni.

[125] A bűnyelekkal kapcsolatos rendelkezést továbbá akként pontosította, hogy az bank1 részére csak azon tárgyak kiadását rendelte el, amelyeket nem terhelt1 volt bv. alezredes I.r. vádlottnak rendelt kiadni.

[126] Emellett a pénzbüntetés kiszabására a törvény kötelező rendelkezése folytán került sor, a pénzbüntetés napi tétel száma az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, míg egy napi tétel összege a vádlott vagyoni és jövedelmi viszonyaival arányban álló.

[127] A másodfokú bíróság terhelt2 II.r. vádlott esetében – az elsőfokú katonai tanács által feltárt és helyesen, kellő nyomatékkal értékelt bűnösségi körülmények alapján kiszabott szabadságvesztés tartamát a vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyával arányban állónak tartotta, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére is indokoltan került sor. A szabadságvesztés, valamint a felfüggesztés próbaidejének tartama törvényes, megfelelő és alkalmas arra, hogy a II.r. vádlottat és másokat a jövőben visszatartson bűncselekmény elkövetésétől, annak további mérséklésére a másodfokú katonai tanács nem látott jogi indokot.

[128] A pénzbüntetés kiszabására a törvény kötelező rendelkezése folytán került sor, a pénzbüntetés napi tétel száma a II.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, míg egy napi tétel összege a vádlott vagyoni és jövedelmi viszonyaival arányban álló.

[129] A III.r. és IV.r. vádlottak terhére rótt cselekmények konkrét tárgyi súlyát, illetve a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességet is gondosan vizsgálva a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok eléréséhez elegendő az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása, valamint a törvény kötelező rendelkezése alapján velük szemben is kiszabott pénzbüntetés tetтарыыos, annak enyhítésére a másodfokú bíróság az ő esetükben sem látott lehetőséget.

[130] Összességében a másodfokú bíróság által kizárólag az I.r. vádlottal szemben enyhített büntetés, illetve a többi vádlottal szemben kiszabott büntetések tetтарыыosak, az alkalmazott joghátrányok az ítélet belső arányosságának követelményét és a büntetési célok elérését is megfelelően szolgálják.

[131] A bűnjelekkel kapcsolatos további rendelkezést a fellebbviteli bíróság akként pontosította, hogy az bankl részére csak azon tárgyak kiadását rendelte el, amelyeket nem terheltl volt bv. alezredes I.r. vádlottnak rendelt kiadni.

[132] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

Budapest, 2023. március 22.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.Kb.114/2019/116-II. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.43/2022/15. számú ítéletben írt változtatással terheltl volt

büntetés-végrehajtási alezredes I. rendű, terhelt2 II. rendű, terhelt3 III. rendű és terhelt4 IV. rendű vádlott tekintetében 2023. március 22. napján jogerőre emelkedett és – terhelt2 II. rendű, terhelt3 III. rendű és terhelt4 IV. rendű vádlott tekintetében a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével – végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. március 22.

Dr. Török Zsolt hb.

dandártábornok s.k.

a tanács elnöke